

Scriitorul Gheorghe Grosu s-a născut în satul Mănăstirea, comuna Dagăța, județul Iași, la 28 ianuarie 1927. A fost ofițer și funcționar. Scriitor - membru al Uniunii Scriitorilor din România. Creațiile sale epigramatice au fost publicate în volumele de autor: "Albe și colorate" (1981), "Noduri gordiene" (1993), "Paie pe foc" (2006), "Cineva sună la ușă" (2008), "Rondeluri" (2012). De asemenea a apărut în peste 35 de volume colective. Epigramele sale de o mare bogăție și diversitate tematică, pot fi adesea citite în reviste precum și în jurnale.

Bine cunoscut în lumea artiștilor plastici, Traian Brădean, unul din cei mai în vogă pictori, prieten foarte bun cu George Grosu, la cei 95 de ani, împliniți pe data de 28 ianuarie 2022, i-a ilustrat volumul antologic "Cineva sună la ușă", reprezentativ pentru întreaga sa creație epigramatică. Totodată și sponsorul acestui volum, ce s-a bucurat de o bună receptare atât din partea cititorilor cât și a criticii literare. Pe coperta a patra, este consemnată o avertizare a autorului, cu trimitere expresă la sensul etic al conținutului acestei atât de bine venite antologii în peisajul epigramatic contemporan.

Aceasta sună astfel: „Să nu pățești cumva, ceva oribil/ Să-ți faci viața grea și zbuciumată/ Ferește-te pe cât ar fi posibil/ De omul ce nu râde niciodată”. Așa cum am amintit mai sus, volumul cu caracter antologic menționat, cuprinde o exigentă și reușită selecție a creațiilor sale epigramatice din domeniile în care s-a ilustrat cel mai convingător, pe care îmi îngădui să le numesc: epigrama cu tematică larg cuprinzătoare, femeia doar grație și spirit, prostia, autori și autoare, vânători și pescari, rondeluri, mozaic de date și opinii despre autor, ilustrații, la care se adaugă prefața consistentă și avizată a redutabilului epigramist și președinte al Uniunii Epigramiștilor din România, domnul George Corbu.

Referindu-se la umoriști, categorie căreia indiscutabil îi aparține și epigramistul Gheorghe Grosu, distinsul prefațator citează o afirmație emblematică, aparținând fi lozofului Emil Cioran: "Trăim cu toții în eroare, exceptându-i pe umoriști. Doar ei au priceput, în joacă parcă, zădărnicierea a tot ce e serios și chiar a tot ce e frivol". Umorul are și o funcție socială, în măsura în care găsește capacitatea de acceptare și înțelegere. Semnificativ, în acest sens, enunțul romancierului Romain Gary, citat de scriitorul George Corbu: „Nimic nu te îndepărtează mai mult de oameni decât atunci când întinzi mâna frățească a umorului celor care, în această privință, sunt mai ciungi decât pinguinii”.

În acest spațiu este necesar să fi m foarte atenți la avertizarea citată deja de pe coperta a patra, care trimite cu gândul la un nou soi de meteorologie umană, ca s-o numesc cumva. Ce vrea de fapt să spună Gheorghe Grosu în atenționarea amintită? Nimic altceva decât că, de omul care nu are instincte sociale, în realitate un infirm moral, o anomalie socială, e recomandabil să-l ocolești. Avea mare dreptate Mihai Ralea care era convins că "râsul, sub forma spiritului, e poate cea mai înaltă formă de civilizație". Am afirmat-o cu diverse prilejuri, i-am spus-o și lui, o fac și acum - umorul lui Gheorghe Grosu este unul înnăscut. Are suculență, are haz, naturalețe, este sănătos, crescut pe un sol potrivit, are fulgerul intens al omului inteligent ca și blajinătatea moldoveanului a cărui țință prioritară este de a îndrepta prin bunătate.

Nu întâmplător, au fost ispitiți să se aplece asupra creației lui Gheorghe Grosu oameni de cultură precum Dan Grigorescu și Ion Frunzetti, ale căror aprecieri sunt dintre cele mai favorabile. Sunt întrutotul de acord cu aprecierea distinsului scriitor George Corbu, cum că umoristul Gheorghe Grosu își îmbunătățește, cu fi ecare carte ce-i apare, raporturile cu eternitatea, de care este băgat în seamă ca orice creator autentic. Să nu uităm că în epoca noastră, terapia prin râs nu este doar un ajutor cultural și moral, ci și medical chiar dacă nu a fost legiferat ca atare. Prin urmare, avem mare nevoie de epigramistul Gheorghe Grosu și de creațiile sale și dacă Dumnezeu îi va mai dărui câțiva ani în sănătate, avem certitudinea că ne va mai dărui niște “frumuseți și prețuri prețuri noi” (Tudor Arghezi - Testament). P.S. Apropo de titlul volumului “Cineva sună la ușă”

“Decât să stai timid pe tușă
Mai bine-n jur, bagă de samă
Și fă din epigramă... armă
Când cineva sună la ușă
Îți dau un sfat: nu sta pe tușă
Când atâți din jur te mușcă
Nu mai ține epigrama-n cușcă
Când cineva sună la ușă”.

Geo Călugăru